

כְּתִיב (ישעיה מ"ג) מִמְּזֹרַח אֲבִיָּא זְרַעְךָ וַהֲיִי חַד מִנְהוֹן
וּמִשְׁקָה לִיָּה. אֲלֵא אִימָא הוּא מִשְׁקָה אֶת הַלֵּב וְהַלֵּב
מִשְׁקָה אַחַר כֵּן בְּלָם. וּמָאִי נִיהוּ מִדָּה שְׂבִיעִית הָיִי
אוֹמֵר זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָאִי טַעְמָא אָמַר אֶת שְׂבִתוֹתַי, וְלֹא אָמַר אֶת
שְׂבִתַּי. מָשָׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה, לְמַלְךְ שֶׁהִיָּה
לוֹ כֶּלֶה נָאָה וְכָל שָׁבוּעַ וְשָׁבוּעַ מְזַמְּינָה יוֹם אֶחָד
לְהִיּוֹת עִמּוֹ. וְהַמְּלֶכֶךְ יֵשׁ לוֹ בְּנִים נְאִים וְאֶהוּבִים אָמַר
לָהֶם הוֹאִיל וְכֵן שְׂמַחוּ אִתְּם גַּם כֵּן בְּיוֹם שְׂמַחְתִּי כִּי
אֲנִי בְּשִׁלְכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל וְאַתֶּם גַּם כֵּן הִדְרוּ אוֹתוֹ.
וּמָאִי זְכוֹר וְשָׁמּוֹר זְכוֹר לְזָכַר וְשָׁמּוֹר לְנִקְבָּה. מָאִי
טַעְמָא (ויקרא י"ט) וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ. שְׁמְרוּ עַצְמֵכֶם
מִהֲרַהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא לְמָה (ויקרא כ) כִּי אֲנִי
יְיִ מִקְדָּשְׁכֶם, אֲנִי בְּכָל צָד. ע"כ: (עד כאן מההשמטות)

לשון הקודש

לְמַלְךְ שֶׁהִיָּה לוֹ כֶּלֶה נָאָה, וְכָל שָׁבוּעַ
וְשָׁבוּעַ מְזַמְּינָה יוֹם אֶחָד לְהִיּוֹת עִמּוֹ,
וְהַמְּלֶכֶךְ יֵשׁ לוֹ בְּנִים נְאִים וְאֶהוּבִים, אָמַר
לָהֶם: הוֹאִיל וְכֵן, שְׂמַחוּ אִתְּם גַּם כֵּן בְּיוֹם
שְׂמַחְתִּי, כִּי אֲנִי בְּשִׁלְכֶם אֲנִי מִשְׁתַּדֵּל,
וְאַתֶּם גַּם כֵּן הִדְרוּ אוֹתוֹ. וּמָה זֶה זְכוֹר
וְשָׁמּוֹר? זְכוֹר לְזָכַר, וְשָׁמּוֹר לְנִקְבָּה. מָה
הַטַּעַם (ויקרא יט) וּמִקְדָּשֵׁי תִירָאוּ? שְׁמְרוּ
עַצְמֵכֶם מִהֲרַהוּר, כִּי מִקְדָּשֵׁי קְדוֹשׁ הוּא.

וְשׁוֹבְתִים, וְהוּא מִשְׁקָה אֶת הַשְּׂבִיעָה.
וְהָרִי כְּתוּב (ישעיה מג) מִמְּזֹרַח אֲבִיָּא זְרַעְךָ,
וְהָיָה אֶחָד מֵהֶם מִשְׁקָה אוֹתוֹ? אֲלֵא
אָמַר, הוּא מִשְׁקָה אֶת הַלֵּב, וְהַלֵּב
מִשְׁקָה אַחַר כֵּן בְּלָם. וּמָהִי מִדָּה
שְׂבִיעִית? הָיִי אוֹמֵר, זֹ מִדַּת טוֹבוֹ שֶׁל
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

מָה הַטַּעַם אָמַר אֶת שְׂבִתַּי וְלֹא אָמַר
אֶת שְׂבִתִּי? מָשָׁל לְמָה הַדְּבָר דּוּמָה?

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
 דַּאִיהוּ יוֹם שְׁבִיעִי, וְכִיָּה אֲשַׁתְּכַלֵּל עֲלֵמָא
 דַּאִיהוּ קִיּוּמָא דְכֹלָא. מְלֵאכְתּוּ אֲשֶׁר עָשָׂה וְלֹא כָּל
 מְלֵאכְתּוּ, דְּהָא תּוֹרָה שְׁבַעַתָּב אַפִּיק פְּלֵא בְּתוֹקְפָא
 דְּכַתְּב דְּנַפִּיק מִחֲכֻמָּתָא. תְּלַת זְמַנִּין הָכָא בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרֵךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. הָא תְּלַת.
 וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא תּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, דְּעַם
 יוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא אֲשַׁתְּכַלֵּל עֲלֵמָא כְּדָקָא אַמְרִין.

וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, דָּא יְסוּדָא דְעֲלֵמָא. בְּסַפְרָא
 דְּרַב יִיבָא סָבָא דָּא יוֹבְלָא וְעַל כֵּךְ כְּתוּב
 הָכָא מִפִּי לְמֵלֵאכְתּוּ דְכֹלָא נָפִיק מִנִּיהּ. וְאַנֵּן דָּא
 יְסוּדָא כְּדָקְאֵמְרִין דְּהָא נִיחָא בֵּיהּ הָוָה יְתִיר מִכֹּלָא.

לשון הקודש

אלהים את יום השביעי. הרי שלש. ויכל
 אלהים ביום השביעי - זו תורה שבעל
 פה, שעם יום השביעי הזה נתקן העולם
 כמו שאמרנו.

וישבות ביום השביעי - זה יסוד
 העולם. בספרו של רבי ייבא הזקן זה
 יובל. ועל כך כתוב כאן מכל מלאכתו,
 שהכל יצא ממנו. ואנו זה יסוד, כמו
 שאמרנו, שהרי מנוחה בו היתה יותר
 מהכל.

למה? (שם) אני ה' מקדשכם, אני ה' בכל
 צד: ע"כ מההשמטות.

ויכל אלהים ביום השביעי - זו תורה
 שבעל פה שהוא יום שביעי, ובה נתקן
 העולם שהוא קיום של הכל. מלאכתו
 אשר עשה, ולא כל מלאכתו, שהרי
 תורה שבכתב הוציאה הכל בתקף של
 כתב שיוצא מחכמה. שלש פעמים כאן
 ביום השביעי: ויכל אלהים ביום
 השביעי. וישבות ביום השביעי. ויברך

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. דָּא כִּהֵן גָּדוֹל
 דְּמַבְרַךְ לְכֹלָא וְהוּא נְטִיל פְּרִישָׁא דְתַנּוּן פִּתְן
 נוּטְל פְּרָאשׁ, וּבְרַכָּאן בִּיה שְׂרִיין לְבְרַכָּא וְאַקְרִי
 שְׁבִיעִי. רַבִּי יִיסָא סָבָא אָמַר הֵנִי תְרִי חַד בְּיַסוּדָא
 דְּעֵלְמָא אִיהוּ, וְחַד בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא. (ד"א ל"ג) (אָבְל
 הֵנִי תַלְת חַד בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא דְלִילִיא וְחַד דְּיוֹמָא וְחַד דְּעֵלְמָא דְאַתִּי דְאִיהוּ שַׁבְּת הַגָּדוֹל).

וְכֵן (ד"א ל"ג וַיְקַדֵּשׁ) אֹתוֹ, לְמָאן, לְחַהוּא אֲתֵר דְּאֵת
 קִיּוּמָא בִּיה שְׂרִיא כְּמָה דְאֵת אָמַר, (שְׁמוּאֵל ב טו)
 וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֵת נִוְהוּ. וּבְהֵאֵי אֲתֵר שְׂרִיין כָּל
 קְדוּשִׁין לְעִילָא (ד"א דְלֵעִילָא), וְנִפְקִי מִנִּיה לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל
 לְמִיָּהֵב לָה תַפְנוּקָא לָחֵם פִּנְג, וְאַזְלָא הָא כְּמָה
 דְכַתִּיב, (בְּרֵאשִׁית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מֵעַדְנֵי
 מְלֶךְ, מֵאֲשֶׁר דָּא קִיִּים שְׁלִים, שָׁמְנָה לַחֲמוֹ (ד"א מָאן)
 דְּהָתָה (ד"א ל"ג) (לִיה) לָחֵם עֹנֵי אֶתְהַדַּר לְמַתְוֵי לָחֵם פִּנְג.

לשון הקודש

וְכֵן [וַיְקַדֵּשׁ] אֹתוֹ, אֵת מִי? אֵת אֹתוֹ מְקוֹם
 שְׂאוֹת הַבְּרִית בּו שׁוֹרָה, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 (שְׁמוּאֵל-ב טו) וְהִרְאֵנִי אֹתוֹ וְאֵת נִוְהוּ. וּבְמְקוֹם
 זֶה שׁוֹרִים כָּל הַקְּדוּשִׁים לְמַעַלָּה וּשְׁלַמְעֵלָהוּ
 וְיוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ לְכַנְסַת יִשְׂרָאֵל לְתַת לָה
 תַפְנוּק לָחֵם עֲנֵג, וְהוֹלֵךְ זֶה כְּמוֹ שְׁפַתוֹב
 (בְּרֵאשִׁית מט) מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן
 מֵעַדְנֵי מְלֶךְ. מֵאֲשֶׁר - זֶה קִיּוּם שְׁלָם.
 שָׁמְנָה לַחֲמוֹ - [מֵהוּ] שְׁהִיָּה [לוֹ] לָחֵם עֲנֵי,

וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה כִּהֵן
 גָּדוֹל שְׁמַבְרַךְ אֶת הַכּל וְהוּא נוּטְל
 פְּרָאשׁ, שְׁשֻׁנֵינוּ כִּהֵן נוּטְל פְּרָאשׁ, וְבו
 הַבְּרִכוֹת שׁוֹרוֹת לְבְרַךְ, וְנִקְרָא שְׁבִיעִי.
 רַבִּי יִיסָא הִנְקִין אָמַר, הַשְּׁנִים הִלְלוּ -
 אֶחָד הוּא בְּיַסוּד הָעוֹלָם וְאֶחָד בְּעַמּוּד
 דְּאַמְצַעִי וְד"א אָבְל שְׁלֶשֶׁת אֵלֶּה - אֶחָד בְּעַרְב
 שַׁבְּת שֶׁל לִילָה, וְאֶחָד שֶׁל הַיּוֹם, וְאֶחָד שֶׁל הָעוֹלָם
 הַבָּא שֶׁהוּא שַׁבְּת הַגָּדוֹל.

וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵי מִלְּךָ. מָאן מִלְּךָ, דָּא בְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל.
 הוּא יְהִיב (ד"א לָהּ) כָּל תְּפִנּוּקֵי דְעֵלְמִין, וְכָל קְדוּשֵׁין
 דְּנִפְקִין מִלְּעִילָא מִהָאִי אֲתֵר נִפְקִין. וְעַל דָּא וְיִקְדֵּשׁ
 אוֹתוֹ, הֵהוּא אֶת קִימָא.

כִּי בּו שַׁבַּת. בֵּיה נִיחָא דְכָלָא, (ד"א בֵּיה נִיחָא) דְּעֵלְאִין
 וְתַתְּאִין. בֵּיה שַׁבְּתָא (ד"א אֲתֵיבָא) לְנִיחָא. אֲשֶׁר בְּרָא
 אֱלֹהִים מִכְּלָלָא דְזִכּוּר נִפְקָא שְׁמׁוֹר לְאַתְקִנָּא עֲבִידְתָּא
 דְּעֵלְמָא. לַעֲשׂוֹת דָּא אוֹמְנָא דְּעֵלְמָא. לְמַעַבְד
 עֲבִידְתָּא דְכָלָא. (ס"א אֲשֶׁר בְּרָא אוֹמְנָא אֲצִטְרִיד לְעֵלְמָא וְכָל עֲבִידְתָּא דְכָלָא).

תו פְּרִיש רַבִּי שְׁמַעוֹן מִלָּה וְאָמַר, כְּתִיב, (דְּבָרִים ז)
 שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד. שׁוֹמֵר דָּא בְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל.
 הַבְּרִית דָּא יִסּוּדָא דְּעֵלְמָא. וְהַחֶסֶד דָּא אֲבִרְהָם,
 דְּכְנִסְתַּיִשְׂרָאֵל הֵיא שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד, וְאִקְרִי
 שׁוֹמֵר יִשְׂרָאֵל, דָּא הוּא נָטוּר פְּתִחָא דְכָלָא, בֵּיה

לשון הקודש

מְכַלְל שֶׁל זְכוּר יוֹצֵא שְׁמׁוֹר לְהַתְקִין
 מַעֲשֵׂה הָעוֹלָם. לַעֲשׂוֹת - זֶה אֲמֵן הָעוֹלָם,
 לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה שֶׁל הַכֹּל. וּס"א אֲשֶׁר בְּרָא -
 אֲמֵן צְרִיד לְעוֹלָם וְכָל הַמַּעֲשֵׂה שֶׁל הַכֹּל.

עוֹד פֶּרֶשׁ רַבִּי שְׁמַעוֹן אֶת הַדָּבָר וְאָמַר,
 כְּתוּב (דְּבָרִים ז) שׁוֹמֵר הַבְּרִית וְהַחֶסֶד.
 שׁוֹמֵר - זֶה בְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל. הַבְּרִית - זֶה
 יִסּוּד הָעוֹלָם. וְהַחֶסֶד - זֶה אֲבִרְהָם,
 שְׁכִנְסַת יִשְׂרָאֵל הֵיא שׁוֹמֵר הַבְּרִית

חוֹזֵר לְהִיּוֹת לְחֵם עֲגֵג. וְהוּא יִתֵּן מִעֲדֵי
 מִלְּךָ - מִי הַמִּלְּךָ? זֶה בְּנִסְתַּיִשְׂרָאֵל, הוּא
 נוֹתֵן לָהּ כָּל תְּפִנּוּקֵי הָעוֹלָם, וְכָל
 הַקְּדוּשִׁים שִׁיּוּצָאִים מִלְּמַעְלָה, מִהַמְּקוֹם
 הַזֶּה יוֹצֵאִים. וְלָכֵן וְיִקְדֵּשׁ אוֹתוֹ, אֲתוֹ -
 אוֹת הַבְּרִית.

כִּי בּו שַׁבַּת - בּו מְנוּחַת הַכֹּל וּד"א בּו
 מְנוּחָהוּ שְׁלַעֲלוּיָנִים וְתַתְּוֹנִים. בּו שַׁבַּת
 וּד"א בָּאֵהוּ לְמְנוּחָה. אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים -

תְּלִיין כָּל עֲבִידֵן דְּעֵלְמָא וּדְאִי, אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים
לַעֲשׂוֹת, לְשַׁכְּלֵל לְאַתְקֵנָא כְּלָא כָּל יוֹמָא וְיוֹמָא
וְלֵאפְקָא רוּחִין וְנִשְׁמָתִין, וְאַפִּילוּ רוּחִין וְשַׁדִּין.

וְאִי תִימָא דְלֹא אֲנוּן תְּקוּנָא דְּעֵלְמָא. לָא הָכִי.
דְּהָא אֲנוּן לְתְּקוּנָא דְּעֵלְמָא הוּוּ וְלֵאֲלַקְתָּהּ בְּהוּ
לְחַיִּיבֵי עֵלְמָא דְּאֲנוּן אֲזִלִין לְקַבְּלֵיהוּ לְאוֹכְתָא לְהוּ.
וּמְאִי דְּאֲזִיל לְשִׁמְאָלָא אֲתֵאֲחִיד בְּסִטְרָא שְׁמֵאָלָא
לְקַבְּלֵיהוּ (ס"א לְקִי בְּהוּ) בְּגִינֵי כֶּךָ לְתְּקוּנָא הוּוּ.

תָּא חַוִּי, מַה כְּתִיב בְּשִׁלְמָה (שְׁמוּאֵל ב ז) וְהוֹכַחְתִּיו
בְּשֵׁבֶט אֲנָשִׁים וּבְגִנְעֵי בְּנֵי אָדָם. מָאן נְגַעֵי בְּנֵי
אָדָם. אֵלִין אֲנוּן מְזִיקִין. תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְּאַתְבְּרִיאַן
אַתְקַדְּשׁ יוֹמָא וְאַשְׁתַּאֲרוּ רוּחָא בְּלֹא גּוּפָא. וְאֵלִין אֲנוּן
בְּרִיין דְּלֹא (דף מז ע"א) אֲשִׁתְּכַלְלוּ (ד"א ל"ג) (וְלֹא אֲתֵיכְדוּ) וּמְסִטְרָא
שְׁמֵאָלָא אֲנוּן זוֹהֵמָא דְּדִהֲבָא, וְעַל דָּא בְּגִין דְּלֹא

לשון הקודש

הולכים כנגדם להוכיח אותם. ומי
שהולך לשמאל, נאחז בצד השמאל
כנגדם ולוקה בהם, לכן הם לתקון.

בא ראה מה פתוב בשלמה, (שמואל-ב ז)
והוכחתיו בשבט אנשים ובגנעי בני
אדם. מי הם גנעי בני אדם? אלה אותם
המזיקים. בא ראה, בשעה שנבראו,
התקדש היום ונשארו רוח בלי גוף, ואלו
הם בריות שלא נתקנו וְלֹא הִתְיַסְדּוּ, ומצד

והתסד. ונקראת שומר ישראל, והו
שומר הפתח של הכל, בו תלויים כל
מעשי העולם ודאי. אשר ברא אלהים
לעשות - לשכלל להתקין הכל כל יום
ויום ולהוציא רוחות ונשמות, ואפלו
רוחות ושרים.

ואם תאמר שאינם תקון העולם - לא
כך! שהרי הם היו לתקון העולם
ולהלקות בהם רשעי העולם, שהם

אֶשְׁתַּכְּלְלוּ וְאֲנוּן פְּגִימוֹן, שְׂמָא קְדִישָׁא לָא שְׂרִיא בְּהוּ
 וְלֹא אֶתְדַבְּקוּ בֵּיהּ, וּדְחִילוּ דְלִהוֹן מִשְׂמָא קְדִישָׁא
 אִיהוּ וְזַעִין וְדְחִלִין מְנִיהּ, וּשְׂמָא קְדִישָׁא לָא שְׂרִיא
 בְּאַתְר פְּגִים.

וְתֵא חֲזִי הָאִי בַר נֶשׁ דְּאַתְפְּגִים דְּלֹא שָׁבַק בַּר בְּהָאִ
 עֲלָמָא, כִּד נָפַק מְנִיהּ לָא אֶתְדַבְּק בְּשְׂמָא
 קְדִישָׁא וְלֹא עָאֲלִין לִיהּ בְּפִרְגוּדָא, בְּגִין דְּאִיהוּ פְּגִים
 וְלֹא אֶשְׁתְּלִים, וְאִילָנָא דְאַתְעַקֵּר בְּעֵיא נְטִיעָא זְמוּנָא
 אֶתְרָא, בְּגִין דְּשְׂמָא קְדִישָׁא אֶשְׁתְּלִים בְּכָל סְטָרִין.
 וּפְגִימוּ לָא אֶתְדַבְּק בֵּיהּ לְעֲלָמִין.

וְתֵא חֲזִי הֵינִי בְרִיין פְּגִימוֹן אֲנוּן מֵעִילָא וּמִתְתָּא,
 וּבְגִינִי כִּד לָא מִתְדַבְּקוּ לְעִילָא וְלֹא מִתְדַבְּקוּ
 לְתִתָּא. וְאִלִין דְּכִתִּיב בְּהוּ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת
 דְּלֹא אֶשְׁתְּלִימוּ עִילָא וְתִתָּא. וְאִי תִימָא הָא רוּחִין

לשון הקודש

אותו לפרגוד, משום שהוא פגום ולא
 בשלום. ועין שנעקר צריך נטיעה פעם
 אחרת כדי שהשם הקדוש ישלם בכל
 הצדדים, והסרון לא ידבק בו לעולמים.
ובא וראה, הפריות הללו פגומים הם
 למעלה ומלמטה, ולכן לא נדבקים
 למעלה ולא נדבקים למטה. ואלה
 שפגומם בהם אשר ברא אלהים לעשות,
 שלא נשלמו למעלה ולמטה. ואם

שמאל הם זהמת הנהב. ועל זה, משום
 שלא נתקנו והם פגומים, השם הקדוש
 לא שורה בהם ולא נדבקו בו, והפחד
 שלהם הוא מהשם הקדוש וזעים
 ופחדים ממנו, והשם הקדוש לא שורה
 במקום פגום.

ובא וראה, האדם הזה שנפגם, שלא
 השאיר בן בעולם הזה, כשיוצא ממנו,
 לא נדבק בשם הקדוש ולא מכניסים

אֲנֹנִי אִמָּאֵי לָאוּ (ד"א אֲשֶׁת־לִימוֹ) לְעֵילָא, אֶלְא כִּיּוֹן דְּלֵא
 אֲשֶׁת־לִימוֹ לְתַתָּא בְּאַרְעָא לָא אֲשֶׁת־לִימוֹ לְעֵילָא.
 וּבְלִהּוֹ מִסְטֵר שְׂמַאלָא קָא אֲתִיין וּמִתְכַּסִּין מֵעֵינָא
 דְּבִנֵי נָשָׂא וְקִיּוּמֵי לְקַבְלֵיהּוֹ לְאַבְרָאָשָׁא לֹון. תִּלְת לֹון
 בְּמִלְאַבֵי הַשָּׁרְתָּ. וְתִלְת לֹון בְּבִנֵי נָשָׂא. וְהָא אוּקְמוּהָ.
 בְּתַר דְּאַתְבְּרִיאֵוּ רוּחִין (ד"א ל"ג אֲמִפְרוֹ) אֲשֶׁתְּאֵרוּ אֲנֹנִי
 רוּחִין בְּתַר רִתְיָא דְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא
 לִילִיָּא דְּשַׁבְּתָא וְיוּמָא דְּשַׁבְּתָא, כִּיּוֹן דְּנִפְק קְדוּשְׁתָּא
 דְּיוּמָא וְלָא אֲשֶׁת־לִימוֹ, נִפְקוּ לְעֵלְמָא וְשָׂטָן לְכָל
 סְטֵרִין, וּבְעֵיָא עֲלָמָא לְאַתְנַטְרָא מְנִיּהּוֹ. דְּהָא כְּדִין
 כָּל סְטֵר שְׂמַאלָא אֲתַעֵר, וְאַשָּׁא דְּגֵיּהֲנָם מְלַהֲטָא, וְכָל
 אֲנֹנִי דְּבִסְטֵר שְׂמַאלָא אֲזִלִין וְשָׂטָן בְּעֵלְמָא. וּבְעָאן
 לְאַתְלַבְּשָׁא בְּגוּפָא וְלָא יְכַלִין. כְּדִין בְּעֵיָא לְאַסְתַּמְרָא
 מְנִיּהּוֹ, וְאַתְקִינּוּ שׂוּר דְּפִנְעִים בְּכָל שַׁעְתָּא דְּדַחִילוֹ
 דְּלַחוּן שְׂרִיָּא בְּעֵלְמָא.

 לשון הקודש

אותם רוחות אחר הרחמים של נקב תהום
 רבה ליל השבת ויום השבת. כיון
 שניצאה קדשת היום ולא השלמו, יצאו
 לעולם ומשוטטים לכל הרוחות, וצריך
 העולם להשמר מהם, שהרי אז מתעורר
 כל צד שמאל, ואש הגיהנם לוקטת, וכל
 אותם שפצד שמאל הולכים ומשוטטים
 בעולם. ורוצים להתלבש בגוף ולא

תאמר, הרי רוחות הם, למה לא נשלמו
 למעלה? אלא כיון שלא נשלמו למטה
 בארץ, לא נשלמו למעלה. וכלם באים
 מצד שמאל ומכסים מעיני בני אדם,
 ועומדים בנגדם להרע להם. בשלש הם
 כמו מלאכי השרת, ובשלש הם כמו בני
 אדם, והרי בארוה.

אחר שנבראו רוחות וד"א נטמנו, נשארו

תָּא חַוִּי, כִּד אֲתַקְדֵּשׁ יוֹמָא בְּמַעְלֵי שַׁבְּתָא סְכַת
 שְׁלוֹם שְׂרִיָּא וְאֲתַפְרִיסַת בְּעֵלְמָא. מָאן סְכַת
 שְׁלוֹם, דָּא שַׁבְּתָא, וְכָל רוּחִין וְעֵלְעוּלִין וְשִׁדְיִין וְכָל
 סְטָרָא דְמִסְאֲבֵי כְּלָהוּ טְמִירִין וְעָאֲלִין בְּעֵינָא דְרִיחִיָּיא
 דְּנוֹקְבָא דְתַהוּמָא רַבָּא. דְּהָא בִּינּוּן דְּאֲתַעַר קְדוּשְׁתָּא
 עַל עֵלְמָא, רוּחַ מִסְאֲבָא לָא אֲתַעַר בְּהַדִּיחָא. וְדָא עָרִיק
 מִקְמִיָּה וְדָא.

וְכַדִּין עֵלְמָא בְּנִטְירוּ עֲלָאָה וְלָא בְּעֵינָן לְעֲלָאָה עַל
 נִטְירוּ כְּגוֹן שׁוֹמֵר אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד אָמֵן.
 דְּהָא דָּא בְּיוֹמָא דְחֹל אֲתַתְּקֵן דְּעֵלְמָא בְּעֵיָא נִטְירוּ.
 אֲבָל בְּשַׁבַּת סְכַת שְׁלוֹם אֲתַפְרִיסָא עַל עֵלְמָא
 וְאֲתַנְטִיר בְּכָל סְטָרִין. וְאֲפִילוּ חֵיבֵי גִיחֵנָם נִטְרִין
 אֲנִין, וְכֹלָא בְּשֵׁלְמָא אֲשַׁתְּכָא עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְכַגִּין
 כִּד בְּקְדוּשָׁא דְיוֹמָא מְבָרְכִין הַפּוֹרֵם סְכַת שְׁלוֹם

לשון הקודש

העולם, רוח הטמאה לא מתעוררת אתו,
 וזה בורח מלפני זה.

ואז העולם בשמירה עליונה, ולא צריך
 להתפלל על שמירה כמו שומר את עמו
 ישראל לעד אמן, שהרי זה התקן ליום
 חל בשעהעולם צריך שמירה. אבל בשבת
 נפרסת סבת שלום על העולם, ונשמר
 בכל הרוחות, ואפלו רשעי הגיהנם
 שמורים הם, והכל נמצאים בשלום –

יכולים, ואז צריכים להשמר מהם,
 והתקינו שיר של פגעים בכל שעה
 שפחד שלהם שרוי בעולם.

בא ראה, בשמתקדש היום בערב שבת,
 סבת שלום שורה ונפרסת בעולם. מי זו
 סבת שלום? זו שבת. וכל רוחות וסערות
 ושדים וכל רוחות הטמאה, כלם נטמנים
 ונכנסים בעין הרחמים של נקב תהום
 רבה. שהרי כיון שמתעוררת קדשה על

עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַם. אִמָּאֵי עַל
 יְרוּשָׁלַם, אֵלֶּא דָּא הִיא מְדוּרָא דְתַהִיא סְכָה. וּבְעֵינָא
 לְזַמְנָא לְתַהִיא סְכָה דְאַתְפָּרַסַת עֲלָנָא וּלְמִשְׂרָא עֲמָנָא
 וּלְמַחְוֵי (ד"א מְנִינָא) עֲלָנָא כְּאִמָּא דְשָׂרִיָּא עַל בְּנִין, וּבְנִין
 דָּא לֹא דְחֵלִין מִכָּל סְטָרִין, וְעַל דָּא הַפּוֹרַס סְכַת
 שָׁלוֹם עָלֵינוּ.

תָּא חַוִּי, בְּשַׁעְתָּא דְיִשְׂרָאֵל מְבָרְכִין וּמְזַמְנִין לְתַהִי
 סְכַת שָׁלוֹם אוֹשְׁפִיזָא קְדִישָׁא וְאַמְרֵי הַפּוֹרַס
 סְכַת שָׁלוֹם, בְּדִין קְדוּשְׁתָּא עֲלָאָה נְחֵתָא וּפְרִיסַת
 גְּדַפְחָא עֲלֵיהּוֹ דְיִשְׂרָאֵל וּמְכַסֵּיא לֹון כְּאִמָּא עַל בְּנִין,
 וְכָל זֵינִין בִּישִׁין אֲתַבְּנִישׁוּ מִעֲלָמָא, וַיְתַבֵּי יִשְׂרָאֵל
 תַּחְתּוֹת קְדוּשְׁתָּא דְמֵאֲרִיחֹון, וּבְדִין דָּא סְכַת שָׁלוֹם
 יְהִיב נְשַׁמְתִּין חֲדָתִין לְבְנָהָא, מָאֵי טַעְמָא בְּגִין דְּבִיהַ
 נְשַׁמְתִּין שְׂרִיָּין (ס"א דְבְּדִין זְמַן וּזְוִנָא וְנַטְלַת נְשַׁמְתִּין וּבַה שְׂרִיָּין) וּמְנִינָא

לשון הקודש

בא ראה, בשעה שישראל מברכים ומזמינים את סבת השלום הזאת אורחת קדושה, ואומרים הפורס סבת שלום, אז קדשה עלינוה יורדת ופורסת כנפיה על ישראל, ומכסה אותם כמו אם על הבנים. וכל המינים הרעים מתכנסים מהעולם, וישראל יושבים תחת קדשת רבונם. ואז סבת השלום הזו נותנת נשמות חדשות לבניה. מה הפעם? משום

העליונים והתחתונים. ולכן בקדוש היום מברכים הפורס סבת שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ועל ירושלים. למה על ירושלים? אלא זהו מדור של אותה סבה, וצריך לזמן את אותה סבה שנפרסה עלינו ולשרות עמנו, להיות ומנה עלינו כמו אם ששורה על הבנים, ולכן לא פוחדים מכל הרוחות, ולכן הפורס סבת שלום עלינו.

נִפְקִין. וְכִיּוֹן דִּישְׂרִיא וּפְרִיסַת גְּדַפְתָּא עַל בְּנֵהָא.
אֲרִיקַת נְשָׁמְתִין חֲדַתִּין לְכָל חַד וְחַד.

תו אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל דָּא תַנִּינָן שַׁבַּת דְּוִגְמָא
דְּעֵלְמָא דְאָתִי אִיהוּ, הָכִי הוּא וְדָאִי, וְעַל דָּא
שְׁמִיטָה וְיִזְבֵּל דְּוִגְמָא דָּא בְּדָא. וְשַׁבַּת וְעֵלְמָא דְאָתִי
הָכִי הוּא. וְהַהוּא תּוֹסַפַּת דְּנִשְׁמַתָּא מְרֻזָּא דְזָכוֹר קָא
אָתִיא עַל הָאִי סַפַּת שְׁלוֹם דְּנִטִּיל (דף מח ע"ב) מְעֵלְמָא
דְאָתִי וְדָא תּוֹסַפַּת יַהֲבַת לְעַמָּא קְדִישָׁא. וּבַהֲהוּא
תּוֹסַפַּת חֲדָאן וְיִתְנָשִׁי מִנֵּיהוּ כָּל מַלְיָן דְּחוּל וְכָל
צְעָרִין וְכָל עֲאֲקִין בְּמָה דְאָתִי אָמַר (ישעיה יד) בְּיוֹם הַגִּית
יִי לְךָ מַעֲצָבְךָ וּמְרַגְזֶךָ וּמִן הָעֵבֶדָה הַקָּשָׁה וְגו'.

וּבְלִילִיא דְשַׁבְּתָא בְּעֵי בַר נָשׁ לְאַטְעָמָא מִכְּלָא,
בְּגִין לְאַחֲזָאָה דְהָאִי סַפַּת שְׁלוֹם מִכְּלָא
אֲתַכְּלִילַת, וּבְלִבְדָּ דְלֹא יַפְגִּים מִכְּלָא חֲדָא לְיוֹמָא,

לשון הקודש

על סַפַּת הַשְּׁלוֹם הַזֹּאת שְׁלוֹקַתָּהּ מִהַעוֹלָם
הַבָּא. וְהַתּוֹסַפַּת הַזֹּאת נוֹתֶנֶת לְעַם
הַקְּדוּשָׁה. וּבְאֻתָּהּ תּוֹסַפַּת הֵם שְׂמֵחִים,
וְנִשְׂפָּחִים מֵהֵם כָּל דְּבָרֵי הַחַל, וְכָל צַעַר
וְכָל הַצָּרוֹת, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה יד) בְּיוֹם
הַגִּית הִ' לְךָ מַעֲצָבְךָ וּמְרַגְזֶךָ וּמִן הָעֵבֶדָה
הַקָּשָׁה וְגו'.

וּבְלִיל שַׁבַּת צְרִיךְ אָדָם לְטַעַם מִהַכֵּל
כְּדִי לְהִרְאוֹת שְׁסַכַּת שְׁלוֹם הַזֹּאת נִכְלָלָה

שַׁבָּה שְׂרוּיֹת הַנְּשָׁמוֹת וּסְ"א שְׂאֵז וּמִן הַזּוּג,
וְנוֹטֶלֶת נְשָׁמוֹת וְהֵן שׂוֹרוֹת בְּהֵן וּמִסְנֶה יוֹצְאוֹת.
וְכִיּוֹן שְׂשׁוּרָה וּפּוֹרְסַת כְּנַפְיָהּ עַל בְּנֵיהָ,
מוֹרִיקָה נְשָׁמוֹת חֲדָשׁוֹת לְכָל אַחַד וְאַחַד.
עוֹד אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, עַל זֶה שְׁנִינָן,
שַׁבַּת דְּנִגְמָא שֶׁל עוֹלָם הַבָּא הִיא. כִּךָּ זֶה
וְדָאִי. וְעַל זֶה שְׁמִטָּה וְיִזְבֵּל דְּנִגְמָא זֶה בְּנֵה.
וְשַׁבַּת וְעוֹלָם הַבָּא כִּךָּ הוּא. וְאוֹתָהּ
תּוֹסַפַּת נְשָׁמָה, מְסוּדָּה שֶׁל זָכוֹר הִיא בְּאֵה

וְאִת דְּאָמְרֵי תִרְיָן, לְתִרְיָן סְעוּדַתִּי אֶתְרַנֵּין דְּיוֹמָא,
 וְשִׁפּוּר. וְכָל שְׁפָן אִי סָלִיק יַתִּיר לְיוֹמָא וְיָכִיל לְמַטְעָם
 מִמִּיכְלִין אֶתְרַנֵּין וְלוֹעֵירֵי בְתָרֵי תַבְשִׁילִין סַגְיָא,
 וְאוֹקְמוּהָ תַבְרִיא.

גַּר שֶׁל שַׁבַּת לְנִשְׂי עֵמָא קְדִישָׁא אֶתִּיהִיבַת
 לְאֲדֻלְקָא, וְתַבְרִיאָא הָא אָמְרוּ דְאִיהִי כְּבַתָּה
 בּוֹצִינָא דְעֵלְמָא וְאַחֲשִׁיכַת לִיה כּו' וְשִׁפּוּר. אֲבָל רָזָא
 דְּמִלָּה. הֵאִי סַפַּת שְׁלוֹם מְטְרוֹנִיתָא דְעֵלְמָא הִיא
 וְנִשְׁמַתִּין דְּאֲנוּן בּוֹצִינָא עֲלָאָה בָּה שְׂרִיין. וְעַל דָּא
 מְטְרוֹנִיתָא בַּעֲיָא לְאֲדֻלְקָא, דְּהָא בְּדוֹכְתָּהָ אֶתְאַחַדַּת
 וְעַבְדַּת עוֹבְדָא.

וְאַתְתָּא בַּעֲיָא בְּחֻדְוָה דְּלִפָּא וְרַעוּתָא לְאֲדֻלְקָא
 בּוֹצִינָא דְשַׁבַּת, דְּהָא יִקְרָא עֲלָאָה הִיא לָהּ
 וְזָכוּ רַב לְגַרְמָה לְמַזְפֵּי לְבָנִין קְדִישִׁין דִּיהוֹן בּוֹצִינָא

לשון הקודש

כַּבְתָּה גַּרְוּ שֶׁל עוֹלָם וְהַחֲשִׁיבָה אוֹתוֹ וְכוּ',
 וְיַפְּהָ. אֲבָל סוּד הַדְּבָר – סַפַּת שְׁלוֹם זוֹ
 הִיא גְבִירַת הָעוֹלָם, וְנִשְׁמוֹת שְׁהֵם גְּרוּת
 עֲלִיוֹנִים בָּהֶם שׁוֹרוֹת. וְעַל זֶה הַגְּבִירָה
 צְרִיכָה לְהַדְּלִיק, שְׁהָרֵי בְּמִקּוּמָה נְאַחְזוֹת
 וְעוֹשָׂה מַעֲשָׂה.

וְאַשָּׁה צְרִיכָה בְּחֻדְוֹת הַלֵּב וְרַעוּן
 לְהַדְּלִיק גַּר שַׁבַּת, שְׁהָרֵי כְּבוֹד עֲלִיוֹן הוּא

מִהֶבֶל, וּבִלְבָד שְׁלֵא יִפְגֹּם מֵאֵכֶל אֶחָד
 לְיוֹם, וְיֵשׁ אוֹמְרִים שָׁנִים, לְשֹׁתֵי הַסְּעוּדוֹת
 הָאַחֲרוֹת שֶׁל הַיּוֹם, וְיַפְּהָ. וְכָל שְׁפָן אִם
 מַעֲלָה יוֹתֵר לְיוֹם וְיָכֹול לְמַעַם מִמֵּאֲכָלִים
 אַחֲרֵים. וְלִקְטָנִים בְּשָׁנֵי תַבְשִׁילִים
 מִסְפִּיק. וּבְאֵרוּהָ הַחֲבָרִים.

גַּר שֶׁל שַׁבַּת נִתֵּן לְהַדְּלִיקָה לְנִשְׁוֹת הָעָם
 הַקְּדוּשָׁה. וְהָרֵי אָמְרוּ הַחֲבָרִים, שְׁהִיא

דְּעָלְמָא בְּאוּרֵייתָא וּבְדַחְלֵתָא, וַיִּסְגֹּן שְׁלָמָא בְּאַרְעָא,
וַיְהִיבַת לְבַעֲלָה אֹרְכָא דְחִיין, בְּגִין כִּד פְּעִיא
לְאַזְדַּהרָא בְּהָ.

תָּא חַי, שַׁבַּת לִילֵיא וַיּוֹמָא זְכוֹר וְשָׁמּוֹר אִיהוּ
בְּחֵדָא, וְעַל דָּא כְּתִיב זְכוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ וּכְתִיב שָׁמּוֹר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת, זְכוֹר לְדְכוּרָא
שָׁמּוֹר לְנוֹקְבָא וְכֹלָא חַד. זַפְּאִין אַנּוּן יִשְׂרָאֵל חוּלְקִיה
דְּקַדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַדְבִּיה וְאַחַסְנִתִּיה עֲלֵיהּ כְּתִיב,
(תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי הָעַם שְׁיִי אֶלְקִיו.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ב)

רַבִּי חֲנִינָא פָּרִישׁ כָּל חַד עַל קִיּוּמָא. שְׁשׁוֹן חַד.
שְׁמַחָה תֵּרִין. חֲתָן תְּלַת. כְּלָה אַרְבַּע. גִּילָה
דִּיצָה אַחְבָּה אַחְוָה שְׁלוֹם וְרִיעוּת עֲשָׂרָה כְּנַגְדַּ עֲשָׂרָה
מֵאַמְרוֹת שְׁבַתֵּן נִבְרָא הָעוֹלָם. (עד כאן מההשמטות)

לשון הקודש

(תהלים קמד) אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכְבָה לוֹ אֲשֶׁרִי
הָעַם שְׁהִי אֱלֹהִיו.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ב)

רַבִּי חֲנִינָא פָּרִישׁ כָּל אַחַד עַל עֲמֻדוֹ.
שְׁשׁוֹן - אַחַד. שְׁמַחָה - שְׁתַּיִם. חֲתָן -
שְׁלֹשׁ. כְּלָה - אַרְבַּע. גִּילָה, דִּיצָה,
אַחְבָּה, אַחְוָה, שְׁלוֹם וְרִיעוּת - עֲשָׂרָה
כְּנַגְדַּ עֲשָׂרָה מֵאַמְרוֹת שְׁבַתֵּם נִבְרָא
הָעוֹלָם: ע"כ מההשמטות.

לָהּ, וּזְכוּת גְּדוּלָה לְעֲצָמָה לְזִבּוֹת לְבָנִים
קְדוּשִׁים שְׁיִהְיוּ נֵר הָעוֹלָם בְּתוֹרָה וּבִירְאָה
וַיִּרְבוּ שְׁלוֹם בְּאַרְצָא, וְנוֹתְנַת לְבַעֲלָה חַיִּים
אַרְבַּיִם. לְכֵן צְרִיכָה לְהַזְהֵר בְּהָ.

בַּא רְאָה, שַׁבַּת לִילָה וַיּוֹם, זְכוֹר וְשָׁמּוֹר
הוּא כְּאַחַד, וְעַל זֶה פְּתוּב זְכוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ, וּכְתוּב שָׁמּוֹר אֶת יוֹם
הַשַּׁבָּת. זְכוֹר לְזִכְרֵי, שָׁמּוֹר לְנִקְבָּה, וְהַכֵּל
אַחַד. אֲשֶׁרִיהֶם יִשְׂרָאֵל חֲלָקוּ שֶׁל הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא, גּוֹרְלוֹ וִירְשָׁתוֹ, עֲלֵיהֶם כְּתוּב

וַיִּבֶן יי אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם וְגו'.
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּתוֹב, (איוב כח) אֱלֹהִים הֵבִין
 דְּרָפָה וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ. הָאִי קָרָא גְּוֹזְנִין סְגִיאִין
 אִית בֵּיהּ. אֵלָּא מַהוּ אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָפָה. כְּמַה דְּאֵת
 אָמַר וַיִּבֶן יי אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע דָּא תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה
 דְּאִית בֶּה דְרָדָּ, כְּמַה דְּאֵת אָמַר, (ישעיה מג) הִנּוּתֵן בְּיָם
 דְּרָדָּ, בְּגִינֵי כֹךְ אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָפָה.

וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ. מָאן מְקוֹמָהּ, דָּא תוֹרָה
 שְׁבַכְתָּב דְּאִית בֶּה דְעַת. (דעת ותבונה כחד אולו) יי
 אֱלֹהִים שֵׁם מָלֵא לְאַתְקַנָּא לָהּ בְּכֹלָא. וְעַל דָּא
 אֶתְקַרִיאת חֲכָמָה וְאַתְקַרִיאת בִּינָה. בְּגִין דְּהוּא בְּשֵׁם
 מָלֵא יי אֱלֹהִים בְּכֹלָא בְּשְׁלִימוֹ בְּתַרִי שְׁמָחָן.

אֶת הַצֵּלַע דָּא אֶסְפְּקִלְרִיָּא דְלָא נִהְרָא כְּמַה דְּאֵת
 אָמַר, (תהלים לה) וּבְצִלְעֵי שְׁמָחוּ וְנֶאֱסָפוּ. אֲשֶׁר לָקַח

לשון הקודש

וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ, מִי מְקוֹמָהּ? זו
 תוֹרָה שְׁבַכְתָּב שֵׁישׁ בֶּה דְעַת. וְדַעַת
 וְתַבּוּנָה הוֹלְכִים בְּאַחֲדוֹ, ה' אֱלֹהִים, שֵׁם מָלֵא
 לְהִתְקַן לָהּ בְּכֹל, וְעַל זֶה נִקְרָאָה חֲכָמָה
 וְנִקְרָאָה בִּינָה, מִשּׁוּם שְׁהִיָּה בְּשֵׁם מָלֵא
 – ה' אֱלֹהִים, בְּכֹל בְּשְׁלֵמוֹת בְּשְׁנֵי
 הַשְּׁמוֹת.

אֶת הַצֵּלַע – זו אֶסְפְּקִלְרִיָּה שְׁלֵא מְאִירָה,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (תהלים לה) וּבְצִלְעֵי שְׁמָחוּ

ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע אֲשֶׁר לָקַח מִן
 הָאָדָם וְגו'. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּתוֹב (איוב
 כח) אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָפָה וְהוּא יָדַע אֶת
 מְקוֹמָהּ. בְּפִסּוּק הַזֶּה יֵשׁ גְּוֹנִים רַבִּים,
 אֵלָּא מַה זֶה אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָפָה? כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר וַיִּבֶן ה' אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע, זו
 תוֹרָה שְׁבַעֲל פֶּה שֵׁישׁ בֶּה דְרָדָּ, כְּמוֹ
 שְׁנַאֲמַר (ישעיה מג) הִנּוּתֵן בְּיָם דְרָדָּ. מִשּׁוּם
 כֹּךְ אֱלֹהִים הֵבִין דְּרָפָה.

מִן הָאָדָם, בְּגִין דְּהָא מִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב נִפְקַת. לְאִשָּׁה,
לְאִתְקַשְׂרָא בְּשִׁלְחוּבָא דְסִטְר שְׂמַאלָא, דְּהָא אוּרְיִיתָא
מִסִּטְרָא דְגְבוּרָה אֲתִיְהִיבַת. לְאִשָּׁה, לְמַחְוֵי (נח ע"א) אִש
ה' קִטִּיר כְּתָדָא.

וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם. בְּגִין דְּלֹא בַעֲיָא לְאִשְׁתַּפְּחָא
בְּלַחֲוֹדָהָ אֶלָּא לְאִתְכַלְלָא וּלְאִתְחַבְּרָא
בְּתוֹרָה שְׂבַכְתָּב. פִּינּוּן דְּאִתְחַבְּרַת בְּהַדְיָה הוּא יִזּוּן לָהּ
וַיִּתְקַן לָהּ וַיִּתֵּן לָהּ מַה דְּאֶצְטְרִיד הֵינּוּ דְכְתִיב וְאֵת
הָאָרֶץ וְהָא אוֹקִימָנָא. מִכָּאן אוֹלִיפְנָא מָאן דְּאֲנָסִיב
בְּרִיתָה עַד לָא תִיעוּל לְבַעֲלָהּ, אֲבוּהָ וְאִמָּהּ מִתְקַנִּין
לָהּ וַיְהִיבּוּן לָהּ כֹּל מַה דְּאֶצְטְרִיד, פִּינּוּן דְּאִתְחַבְּרַת
בְּבַעֲלָהּ הוּא יִזּוּן לָהּ וְהוּא יִתֵּן לָהּ מַה דְּבַעֲיָא.

תָּא חַיִּי, בְּקַדְמוּתָא כְּתִיב וַיְבִין יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלַע.
דְּאֲבָא וְאִמָּא אֲתַקִּינוּ לָהּ (בארבע ועשרים קשומים. ויבאה

לשון הקודש

שְׂצָרִיד, הֵינּוּ מַה שְׂכַתוּב וְאֵת הָאָרֶץ,
וְהָרִי בְּאֶרֶנּוּ. מִכָּאן לְמַדְנּוּ, שְׂמִי שְׂמַשִּׁיא
אֵת בְּתוּ, עַד שְׂלֹא תִכְנֵם לְבַעֲלָהּ, אָבִיהָ
וְאִמָּהּ מִתְקַנִּים אוֹתָהּ וְנוֹתְנִים לָהּ כֹּל מַה
שְׂצָרִיד. פִּינּוּן שְׁהִתְחַבְּרָה בְּבַעֲלָהּ, הוּא
יִזּוּן אוֹתָהּ וַיִּתֵּן לָהּ מַה שְׂצָרִיד.

בַּא רְאָה, בְּתַחֲלָה כְּתוּב וַיְבִין ה' אֱלֹהִים
אֶת הַצֵּלַע, שְׂאֲבָא וְאִמָּא הִתְקִינוּ לָהּ
וּבְעֶשְׂרִים וְאַרְבַּעַת קְשׁוּמִים. וַיְבָאָה בְּגִיטְסָרָא

וְנִאֲסָפוּ. אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם – מִשׁוּם
שְׁהָרִי מִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב יִצְאָה. לְאִשָּׁה –
לְהִתְקַשֵּׁר בְּשִׁלְחוּבָת שֶׁל עַד שְׂמַאל,
שְׁהָרִי הַתּוֹרָה מִצַּד הַגְּבוּרָה נִתְּנָה. לְאִשָּׁה
– לְהִיזוּת אִשׁ ה' קְשׁוּרָה כְּאֶחָד.

וַיְבָאָה אֶל הָאָדָם – מִשׁוּם שְׂלֹא צְרִיכָה
לְהַפְּצָא לְבַדְּהָ, אֶלָּא לְהִתְכַלְלָא וּלְהִתְחַבְּרָא
בְּתוֹרָה שְׂבַכְתָּב. פִּינּוּן שְׁהִתְחַבְּרָה עִמּוּ,
הוּא יִזּוּן אוֹתָהּ וַיִּתְקַן אוֹתָהּ וַיִּתֵּן לָהּ מַה

בְּנֵי אַרְבַּע וְעֶשְׂרִים) וּלְבַתָּר וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם (וַעֲלָא לִיה בְּחַמֶּשׁ קָלִין (ירמיה כה) קול שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמֹחָה קוֹל חֶתָן וְקוֹל בְּלָה קוֹל מַצְהָלוֹת חֲתָנִים) לְאַתְקֻשָׁרָא כֹּלָא כְּחָדָא וְלֹאֲתַחְבְּרָא חַד בְּחַד. וְהוּא יְהִיב (לִיה) מַה דְּאַצְטְרִיךְ.

דְּבַר אַחַר אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה, כִּד בְּרַתָּא בְּנֵי אִמָּא, הִיא אֶסְתַּבְּלָא בְּכָל יוֹמָא בְּכָל מַה דְּבַעֲיָא בְּרַתָּה דְּכְתִיב, (איוב כח) אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה, כִּיּוֹן דְּחֲבַרְתָּ לָּהּ בְּבַעֲלָהּ הוּא יְהִיב לָּהּ כָּל מַה דְּבַעֲיָא וַיִּתְקַן עוֹבְדָהָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וְהוּא יָדַע אֶת

מְקוֹמָהּ (וְהֵא קָרָא בְּרִזִין עֲלֵאִין אַתְקֻשָׁר) (דף מח ע"א) (ד"א הַאי קָרָא עַל חֲכָמָתָא עֲלָמָה אַתְמַר וְאַתְקֻשָׁר בְּרִזִין עֲלֵאִין, דְּהֵא נְקוּדָה קַדְמָאָה לִית מָאן דְּיַבֵּע בַּה בְּלָל, אֲבָל אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה דָּא עֲלָמָא דְּאִתִּי, וְהוּ"א דָּא סְמִירָא דְּכָל סְמִירִין סְתִיבָא דְּאִקְרִי הוּ"א וְלֹא יָדַע בְּשִׁמְא).

כְּתִיב וַיַּעַר יי אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. הָבָא אֲשַׁתְּכַלֵּל בְּכֹלָא בְּיַמִּינָא וּבְשִׁמְאָלָא, וְהֵא אוֹקִימָנָא

לשון הקודש

בְּבַעֲלָהּ, הוּא נוֹתֵן לָּהּ כָּל מַה שְׁצָרִיךְ וַיִּתְקַן מַעֲשִׂיָהּ. זְהוּ שְׁכַתוּב וְהוּא יָדַע אֶת מְקוֹמָהּ וּפְסוּק זֶה נִקְשֵׁר בְּסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים וְד"א פְּסוּק זֶה נֹאמֵר עַל חֲכָמָה הַעֲלִיּוֹנָה וְנִקְשֵׁר בְּסוּדוֹת עֲלִיּוֹנִים, שְׁחֵרֵי בְּנִקְדָּה הַרְאִשׁוֹנָה אִין מִי שִׁינְדַע בַּה בְּלָל, אֲבָל אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה, זֶה הָעוֹלָם הָבָא. וְהוּ"א זֶה הַסְּמִיר מִכָּל הַסְּמִירִים, הַנִּסְתָּר שְׁנִקְרָא הוּ"א וְלֹא יָדוּעַ בְּשִׁמְ.

כְּתוּב וַיַּעַר ה' אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם. כָּאִן

עֶשְׂרִים וְאַרְבַּעוֹ. וְאַחַר כֵּן וַיְבִיאָהּ אֶל הָאָדָם. וְהַכְּנִים אוֹתָהּ בְּחַמֶּשֶׁה קוֹלוֹת: (ירמיה כה) קוֹל שְׁשׁוֹן וְקוֹל שְׁמֹחָה קוֹל חֶתָן וְקוֹל בְּלָה קוֹל מַצְהָלוֹת חֲתָנִים) לְהַתְקַשֵּׁר הַכֹּל בְּאַחַד וְלְהַתְחַבֵּר אַחַד בְּאַחַד. וְהוּא נוֹתֵן וְלָהּ מַה שְׁצָרִיךְ. דְּבַר אַחַר אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה – בְּשִׁהְבַת בְּבִית אִמָּא, הִיא מְסַתְּכַלֵּת בְּכָל יוֹם בְּכָל מַה שְׁבַתָּה צְרִיכָה, שְׁכַתוּב (איוב כח) אֱלֹהִים הֲבִין דְּרַבָּה. כִּיּוֹן שְׁהַתְחַבְּרָה

דַּאתְכִּלְלִיל בְּיַצֵּר הַטּוֹב, אֲכַל וַיַּיְצֵר יי אֱלֹהִים בְּיַצֵּר
טוֹב וּבְיַצֵּר רָע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)

ס"א יַצֵּר טוֹב וַיַּצֵּר רָע דְּאִיהוּ חֲדוּה וְאִיְיִתִי לָהּ
לְגַבִּיּוּת, וְלַעֲיִלָּא סְטָרָא דְצַפּוֹן מִמָּשׁ דְּאִיהוּ
חֲדוּה בְּלֹא זוּהָמָא דְיַצֵּר הָרַע אַחִיד בֵּיה (נ"א ב"ה).
בְּקִדְמִיתָא דְכְּתִיב שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי וּלְבַתָּר וַיְמִינוּ
תַּחְבֻּקְנִי וְאֲתִיְהִיבַת בֵּין יְמִינָא לְשְׂמַאלָא (נ"א וּשְׂמַאלָא)
(לְאֲתוּנָא) וְעַל דָּא וַיַּיְצֵר יי אֱלֹהִים שֵׁם מְלֵא לְגַבִּי תְרִין
סְטָרִין אֱלִין. אֶת הָאָדָם וְכו' (עד כאן מההשמטות)

אֲמַאי, אֶלָּא יַצֵּר טוֹב לִיה לְגַרְמִיּוּת. יַצֵּר הָרַע
לְאֲתַעְרָא לְגַבִּי נוֹקְבִיּוּת. (ס"א ומספר שְׂמַאלָא אֲתַעְרָא
תְדִיר לְגַבִּי נוֹקְבִיא), רָזָא דְמַלְהָ מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְצַפּוֹן אֲתַעְרָא
תְדִיר לְגַבִּי נוֹקְבִיא וְאֲתַקְשָׁר בַּהֲדָה וּבְגִין כְּדָ
אֲתַקְרִיאַת אִשָּׁה.

לשון הקודש

א שְׂמַאלוֹ תַּחַת לְרֵאשִׁי, וְאַחַר כֵּן וַיְמִינוּ
תַּחְבֻּקְנִי, וְנִתְּנַת בֵּין יְמִין לְשְׂמַאל וּשְׂמַאלוֹ
וְלַחֲזוֹן, וְלִבְנֵי וַיַּיְצֵר ה' אֱלֹהִים, שֵׁם מְלֵא
לְגַבִּי שְׁנֵי צְדָדִים אֱלִין. אֶת הָאָדָם וְכו':
ע"כ מההשמטות.

לְמַדָּה? אֶלָּא יַצֵּר טוֹב לוֹ לְעַצְמוֹ, יַצֵּר הָרַע
לְעוֹרֵר אֱלִין אֶת נִקְבָּתוֹ וּס"א וּמַעַד שְׂמַאל
מִתְעוֹרֵר תְּמִיד לְנִקְבָּהוּ. סוּד הַדְּבָר, מִכָּאן

נִתְּקַן הַכֹּל בְּיָמִין וּבְשְׂמַאל, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ
שְׁנִכְלִל בְּיַצֵּר הַטּוֹב, אֲכַל וַיַּיְצֵר ה' אֱלֹהִים -
בְּיַצֵּר טוֹב וַיַּצֵּר רָע.

השלמה מההשמטות (סימן מ"ג)

ס"א יַצֵּר טוֹב וַיַּצֵּר רָע שְׂהוּא חֲדוּה
וּמִבֵּיא אוֹתָהּ אֱלִין, וְלַמְעַלָּה צַד הַצַּפּוֹן
מִמָּשׁ, שְׂהוּא חֲדוּה בְּלִי זְהָמָה שְׂהַיַּצֵּר
הָרַע אַחוּז בּוֹ וְכו'. בַּתְּחִלָּה, שְׂכַתוֹב (ש"ר